

El Vént de Tramontana e l Sul

I litigàa na giornata el Vént de Tramontana e l Sul. L üino el pretendìa d'èser püsè gajàrd de chel àter, quand i à vist ün ch'el viaggiàa: el vegnià inàns, el g ià l mantèl. I dü che litigàa i g ià idèa da èser i piü fòrti chi föse riusi a fà sé ch'el viasadùr el se cavés el mantèl de dös.

El Vént de Tramontana l à cumincià a sofià cun la viulénsa, ma püsè l sofiàa, piü l viasadùr el se strinséa cul mantèl, tant che ala fine chel pòar Vént l à duvè fermàs. El Sul alura l è rià sö nd el cél, e póco dòpo el viasadùr, ch'el sentià calt, s' à cavà l mantèl. E la Tramontana la fù¹ costréa a riconóser ch'el Sól l èra püsè fòrte de lü.

Nota 1 - il passato remoto è estinto: qui si tratta di un'infiltrazione italiana, dovuta al fatto che il parlante traduceva senza traccia scritta.